

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Leodii, 1701

Sexto Die.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59541)

DIES SEXTA

S. Patri nostro Ignatio consecranda.

Oratio jaculatoria hujus diei erit ista: *IESUS & MARIA*, dulcissimi amores mei, patiar ego, moriar ego amore vestri, totus sum vester, nullus meus! Et vita manuscripta Alphonsi Rodriguez.

MEDITATIO I.

De Regno IESU Christi.

Ab hac Meditatione Hebdomadam secundam Exercitiorum Spiritualium, S. P. N. orsus est.

ORATIO PRÆPARATORIA, & PRÆLUDIUM I. Ex Exercitiis S. P. N. desumendum, ut spectare nos imaginemur Synagogas, villas & oppida, quæ prædicans Christus pertransibat.

PRÆLUDIUM II. Itidem ex S.

P. N. ut nempe petamus à Deo , ne obsurdescamus , vocante nos Christo , sed ad sequendum & obtemperandum prompti simus.

PUNCTUM I. Considera , si Rex aliquis , divinitus electus in Principem & Ducem omnium Christianorum , omnibus dotibus regiis ornatus , suaderet suis subditis , ut cum eo ad subjungendos infideles , magna sibi damna , & illis majora inferentes , ad bellum pergerent , promitteretque illis , se ad omnia incommoda primum futurum , nec aliter victurum , quàm illis , nec triumphaturum sine gloria eorum. Quid subditi illi tam bono Regi responderent ! quomodo se illi ad omnia offerrent ? siquidem de fortunis eorum , & de illis ipsis res ageretur. Sed quis ille Rex ? Ecce , Dominus Jesus Christus , Filius Dei unigenitus , iste de cælo venit mittere gladium , indicit bellum mundo , carni , Sathanæ , perfidiæ , vitiis omnium hominum ; alloquitur te , ut pergas cum illo ad hoc bellum ; comineatum gratiarum suarum , immò & annonæ Sacri Corporis sui tibi suppeditat : Sudores , dolores & vulnera prior subire vult : primus ad ardua omnia præit tibi ; tuum duntaxat erit , sequi illum. Non alio cibo vescêris , non aliis vestimentis & insignibus vestieris , nisi quibus ille : post bellum , ipse imponet

tibi coronam. Quid ergo Regi huic tuo respondebis? quomodo eum non sequeris? quomodo non indices amoris proprio, & sensualitati tuæ bellum? Alloquere itaque Dominum tuum, & dic, ut olim Ethai ad Regem David: *Vivit Dominus, & vivit Dominus meus Rex, quoniam, in quocunque loco fueris, Domine mi Rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus.*
2. Reg. cap. 15.

II. Audi Christum Regem in particulari proponentem tibi, in quo eum imitari debeas. 1. In abnegatione tui ipsius. 2. In portanda cruce omnium adversitatum. 3. In vera spiritus paupertate, castitate, obedientia, &c. Responde ergo Regi tuo, & dic: *En, O Rex supreme, ac Domine universorum, tuâ ego, licet indignissimus, fretus tamen gratiâ & ope, me tibi penitus offero, meâq; omnia tua subijcio voluntati, attestans coram infinita bonitate tua, in conspectu gloriosæ Virginis Maris tue totiusq; curiæ celestis: hunc esse animum meum, hoc desiderium, hoc certissimum decretum, ut, quàm possum, proximè te sequar, & imiter in ferendis injuriis, & adversis omnibus, cum vera spiritus, tum etiam rerum paupertate.*

III. Audi Christum Regem exquirentem à te, quam mercedem pro laboribus cum eo toleratis habere velis? respondeque Domino tuo: *Nolo mi Domine quidquam aliud, nisi te ipsum: hoc est inti-*

intimam notitiam & amorem tui, procul consolationes, non solum mundanæ, sed & spirituales, procul omnis æstimatio, & commoditas! Tu mihi solus es adæquata merces: Te mihi solum da, & sufficit. Protestor insuper, Domine mi, quod nec gloriam æternam velim, quatenus bona mihi est, sed quia dignus es, ut per gloriam meam tu glorificeris, & in æternum ameris à me, & ab omni creatura. Fac ergo Domine mi, ut vivam ego, jam non ego, sed tu vivas in me! In fine Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

DOCTRINA PRACTICA

Tempore matutino diei
sextæ relegenda.

*De æstimatione, & amore Vo-
cationis Religiosæ.*

Gratiam Vocationis Religiosæ, esse donum Dei præstantissimum, & gratiam gratiarum, sic declaro.

Primò, quia est gratia secundi Baptismi, ut docent SS. Patres, & cum illis S. Thomas, v. 2. q. ult. a. 3. asserens, Religiosum, si post emissionem trium Votorum Religiosorum statim morere-

cur, statim rectà ad cælum evoluturum, non secus ac is, qui suscepto Baptismo statim moreretur. Hac occasione innuo praxim utilissimam, post singulas confessiones Sacramentales renovandi Vota Religiosa; hæc enim Religiosorum Votorum renovatio ad abolendam poenam peccatis debitam magnæ est efficacix, & fortè tantæ, quantæ est prima eorundem nuncupatio.

Secundò, quia gratia vocationis Religiosæ est gratia cujusdam martyrii, cum hoc solo discrimine, juxta S. Bernardum *serm. 30. in Cant.* Quòd vitæ Religiosæ Martyrium horrore sit mitius illò, quò corpus perimitur, sed diuturnitate sit molestius, sitque per modum cujusdam holocausti, quod lentè concrematur.

Tertiò, quia gratia vocationis Religiosæ est infallibilis arrha, & irrefragabile privilegium vitæ æternæ; neque enim fallere aut falli potest veritas ipsa, quæ tamen universaliter pronuntiavit, *Omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut Patrem, aut Matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit.* Præ aliis autem Religionibus id conferre dignata est divina Bonitas Societati nostræ, quòd perseverantia in illa sit semper connexa cum dono perseverantix in gratia finali, & cum æter-

nitate sancta, juxta revelationem Sancto Francisco Borgiae factam, quam typis vulgârunt P. Nicolaus Lancicius in *Tract. de Institut. Soc. affectu 98.* & Pater Michaël Staudacher in libello, cui titulus: *Centum affectus amoris divini.*

Quartò, quia sequi gratiam vocationis Religiosæ, & inire statum Religiosum, est summa hujus vitæ beatitudo, & salvatio salvationi æternæ prævia: agnovit veritatem hanc, sed nimis serò (nam primùm ante mortem) Anno 1652. Pragæ R. D. Joannes Janderus, Brunæ dimissus Anno 1644. Qui post multa infortunia, cùm extremum diem sibi imminere cerneret, expetiit Confessarium è Societate, per quem supplicavit Patri Vice-Provinciali, ut ante mortem vota Societatis emittere posset, quod & fecit multis cum lachrymis: dein inter cætera testamenti locò hæc scripsit, & consignavit: *Testor, Societatem Jesu esse beatitudinem terrestrem, ita ut si alia speranda non esset, ista ad hominem omni beatitudine cumulandum sufficiens foret. Testor, illam esse margaritam, quam si ego auro & sanguine redimere possem, auro & sanguine redimerem.* Et hæc verba ab isto homine non sola mors, sed veritas extorsit; cum enim beatitudo sit status omnium aggregatione bonorum perfectas, atque in re nihil aliud sit, quàm cognitio & amor

Dei, beatitudo hujus vitæ consistit in cognitione & amore Dei proportionato huic vitæ: In quo autem statu est major cognitio & amor Dei, quàm in statu Religioso?

Quintò, quia deficere à gratia vocationis Religiosæ, & à statu Religioso, est summa hujus vitæ infelicitas, maledictio, & damnatio prævia damnationi æternæ. Veritas hæc per naturalem sequelam sequitur ex præcedente; cum enim oppositorum opposita sit ratio, si inire statum Religiosum, est summa hujus vitæ beatitudo, deficere ab illo, summa erit hujus vitæ infelicitas. Hanc infelicitatem S. Bernardus *de modo bene vivendi cap. 20.* mellifluè licet, plenius tamen amaritudine verbis sic expressit: *qui congregationem sanctam relinquunt, & ad secularem vitam descendunt, à Societate Dei elongantur, atque dominio diaboli subjugantur.* Non desunt Historiæ, idipsum comprobantes. Anno 1575. Viennæ Austriæ moriens unus è nostris, ante ipsum agnem reidenti vultu subridere coepit: non ferens insuetam hanc in tam nubilo mortis tempore serenitatem, is, qui moribundum disponebat, ait: Non est tempus ridendi, frater mi, sed iudicium Dei præstolandi. Cui ille, ne quæso, turbet te hæc mea hilaritas, Pater I Angelus Custos meus ostendit mihi ignitum montem, & plurimos in eo

damnatos, dixitque mihi, eos omnes dimissos esse à Societate; cum ergo ego per gratiam Dei moriar in Societate, superabundo gaudiò. Sic ille quidem anticipatò obtinuit promissum illud Christi, *Beati qui nunc fletis, quia ridebitis, Luc. 7.* Sed simul confirmavit illud, ne sanguineis quidem lachrymis eluendum: *Qui à Societate Dei elongantur, dominio diaboli subjungantur.*

Tanti igitur est coram Deo gratia vocationis Religiosæ, ut meritò gratia gratiarum dici possit, ad quam dignè observandam hæc possunt Religioso subservire praxes.

1. Non tantum ipsam vocationem Religiosam plurimi æstimare & amare, sed etiam omnia connexa cum illa, nempe omnia præscripta à Religione, quamvis videantur exigua: cum enim accessoria sequantur naturam principalis, cui placet principale, eidem placere accessoria, necesse est.

2. Paratum esse ad omnia ardua molestaque toleranda, pro vocatione & cum vocatione: sic erat paratus B. noster Aloysius, de quo P. Mutius Vitelliscus Generalis, in quadam exhortatione Romæ habitâ (ut legi in manuscriptis P. Gasparis Druzicki) retulit, se ex ore ipsius audivisse resolutionem ejusmodi: *Si per unum tantum momentum in Societate esse debuisssem, & per inferni po-*

nas ad id pervenire me opportuisset, elegissem illas, Pater, ut in Societate essem.

3. Devovere seipsum Religioni in mancipium ac jumentum, cum omnibus obligationibus mancipio ac jumento competentibus. Usus est praxi hac memoratus P. Gaspar Druzicki, ut adnotavi in vita ejus, *cap. 11*. Fecerat enim in quadam protestatione talem cum Societate contractum: *Tuum erit, ò S. Societas, imperare mihi abjectissima, & vilissima; meum erit obtemperare absque mora, murmure, excusatione, differentia, &c. Nolo rationem mei haberi in ulla re, &c. Nolo pro laboribus ullis meis ullam gratitudinem ostendere, sed omnia tanquam mancipii opera sepeliri, ac contemni. Licebit tibi, post vires & annos exhaustos, me à consortio tuo arcere, sordibusq; solis everrendis, aut pecudibus curandis deputare. Licebit tibi, me morbo afflictum, vel morti vicinum, omni solatio corporali destituere, & tanquam canis veterarii ulcus non curare; licebit tibi, meum cadaver, sepulturâ asinorum, & bestiarum, vel inhumatum abjicere, vel in sterquilinio sepeliri jubere. O mancipium, libertate Filiorum Dei dignissimum!*

4. Ex amore vocationis Religiosæ vestem Religiosam exosculari, quoties induitur, exuiturque: Cui exoscultationi adnexa est Indulgentia, ut videre est apud Lezanam, Verbô: *Habitus*. Et verò quidni appreties deosculerisque,

Religiose, vestem tuam, cum hæc sit vestis nuptialis, in qua à convivio cælesti, non excluderis; & scito, te in pullo Societatis vestitu cæli fore candidatum.

5. Ex horis Canonicis (si Sacerdos es) unam deputare, quam offeras ad agendas Deo gratias pro vocatione: ad impetrandam perseverantiam in ea, & ad satisfaciendum pro ingratitude circa illam.

6. Pretiosissimæ Dei Parenti, & S. Angelo Custodi specialiter addictum esse: Ita enim censebat P. Leonardus Lessius, verè Theologus, ut scribitur in vita ejus, devotionem ad B. V. & ad Angelum Custodem, ad perseverantiam in Societate Jēsu plurimum habere momenti, quā etiam intentione quotidie Litanias ad B. Virginem recitabat.

7. Ex amore vocationis, in quolibet Sacro tempore Communionis vota renovare.

8. Quoties pulsus datur ad salutandam B. V. nempe manè, meridie, & vesperi, ex amore vocationis vota renovare; ad illa quidem verba, *Angelus Domini, &c.* Votum Angelicæ Castitatis. Ad illa: *Ecce Ancilla Domini, &c.* Votum Obedientiæ. Ad illa: *Et Verbum Caro factum est*, Votum Paupertatis.

9. In Litanis de omnibus Sanctis quotidie recitari solitis, ad illa verba: *Ut nos in tuo sancto servitio confortare & conservare digneris*, pectus tundere, donumque perseverantiæ in Religione expetere; tali enim tusione, si fiat ex animo, roborantur dona Dei.

DIEI SEXTÆ

MEDITATIO II.

De duobus Vexillis.

Inter Meditationes secundæ Hebdomadæ, hæc quarta ponitur à S. P. N. in qua eidem revelavit Deus totam ideam atque structuram integram Societatis, sicut ipsemet S. Pater retulit Patri Mercuriano, & hic in publica Romæ Exhortatione narravit.

ORATIO PRÆPARATORIA consueta.

PRÆLUDIA accipiantur ex Exercitiis S. P. N. Primum sit, Historica quædam consideratio Christi ex una parte, & ex altera Luciferi, quorum uterque omnes homines ad se vocat, sub vexillo suo congregandos.

Secundum, ad constructionem loci, ut repræsentetur nobis campus amplif-

simus circa Hierosolymam, in quo Dominus JESUS Christus, tanquam bonorum omnium summus Dux assistat. Rursum alter campus in Babylonia, ubi se Lucifer, malorum & adversariorum Ducem exhibeat.

Tertium, ad gratiam petendam, ut possimus exploratas habere fraudes malitiae, invocata simul divina ope, ad eas vitandas; veri autem, optimique Imperatoris Christi agnoscere mores ingenuos, ac per gratiam imitari posse.

PUNCTUM I. Intuere per imaginationem in campo Babylonico ducem impiorum, in cathedra ignea & fumosa, horribilem figuram, vultuque terribilem, convocatos daemones spargentem in totum Orbem, ad nocendum omnibus hominibus, detonantemque ad ministros suos, & instigantem, ut injiciant hominibus catenas, trahantque ad vitia, & demum ad consortium damnationis aeternae. Perpende. 1. *In campo Babylonico*, id est confusionis & perturbationis. 2. *In cathedra*: locum enim alium appetit, & suis persuadet. 3. *Ignis est*: ignem enim concupiscentiae & irae omnibus afflat. 4. *Fumosus est*, fumosque vanitatis aliis propinat. 5. *Horribilis*, & tamen à quibusdam amatur: vide deinde, quam multi ad eum accurrant. Tu igitur visne sequi illum?

vide, an aliquid ejus sit in te? an te non teneant catenæ ejus aliquæ? an non obscurârit te fumo vanitatis, inquietudine, appetitu apparentiarum, murmuratione, &c. vide & corrige.

II. Intuere per imaginationem Christum, in amæno campo juxta Hierosolimam, humili constitutum loco, valdè speciosum formâ & aspectu summè amabilem, mittentem discipulos suos per orbem, ut omni hominum generi doctrinam salutarem communicent, adhortantemque eos, ut quemlibet juvent, adducantque primò ad spiritualement affectum paupertatis, & si ita visum fuerit Deo, ad actualement paupertatem; deinde ad opprobrii, contemptûsque desiderium, & consequenter ad humilitatem. Perpende singula. 1. *In regione Hierosolymitana*, id est, visione pacis; non est enim pax sine Christo. 2. *In campo patentissimo*: diligit enim Christus latitudinem cordis. 3. *In humili loco*: humilibus enim delectatur in terra sublimia ad cælum reservat. 4. *Persona ejus est speciosa & amabilis*; nullum enim repellit, nullum despicit. Vide deinde, quàm pauci accurrant sub vexillum ejus. Vocavit te jam, Religiose, Christus sub vexillum crucis suæ; instruxit te tanto tempore ad bella Domini gerenda; quomodo igitur hactenus militasti? quomodo tentationibus doemo-

num restitisti? quam gloriam duci tuo attulisti? vide, dole, & corrige.

III. Audi dicentem Deum per S. Joannem, Ep. 1. c. 2. *Qui dicit se in Christo manere, debet, sicut ille ambulavit, & ipse ambulare.* Hoc audiens, considera indviduos Christi comites. 1. Defectum omnium rerum temporalium. 2. Laborem, & cum labore sterilitatem; paucissimos enim reliquit discipulos. 3. Persecutionem ab omnibus, & adversitates omnes. Si Christi es, debes cum talibus comitibus ambulare usque ad mortem.

COLLOQUIUM I. Fiat ad B. V. implorando, per eam à Filio gratiam, ut sub sanctissimo, ejus vexillo manere, & ad mortem perseverare possis: terminabitur hoc colloquium per Ave Maria, &c.

COLLOQUIUM II. Ad Christum hominem, ut tibi à Patre impetret hoc, subdaturque in fine, Anima Christi.

COLLOQUIUM III. Ad Patrem, ut annuat petitioni, cum Pater noster, &c. In fine adora profundissime Sanctissimam Trinitatem.

H O R A
CONSIDERATIONIS,
Tempore pomeridiano,
Diei sextæ.

*De excelsis cogitationibus, & Acti-
bus heroicis Filiorum Dei.*

Magnus olim spiritualis doctrinæ Magister, P. Balthasar Alvarez (de quo revelatum erat S. Theresiæ, quòd illo tempore, quò ille vivebat, nullus illo perfectior in Ecclesia Dei esset) inter complura vitæ sanctioris axiomata etiam hoc Novitiis suis inculcare solebat: *Non degenerandum est ab excelsis cogitationibus Filiorum Dei: Ut scribitur in vita ejus.* Doctrinam hanc ita imbiberat Novitius ejus Franciscus Perez, unus è quadraginta Societatis nostræ Martyribus, quorum modò Canonizatio procuratur, ut in ipso cædis, mortisque calore id sociis identidem inclamaverit: *Eja fratres, non degeneremus ab excelsis cogitationibus Filiorum Dei!* Adnotavit id P. Joannes Nadaſi, in anno dierum illustrium 15. Julii. Fundatur

autem doctrina hæc, primò in illo *Psal.*
81. Ego dixi, Dii estis, & Filii excelsi omnes:
 Deinde in iis verbis *Sap. 3. Cogitatio illor-*
um apud altissimum: Et tandem in pro-
 misso Christi, *Joan. 12. Ego, si exaltatus*
fuero à terra, omnia traham ad meipsum. Si
 ergo Religiosi sunt Filii excelsi, uti sunt,
 non debent degenerare ab excelsis spiri-
 tu, & consequenter ab excelsis cogita-
 tionibus. Si item Religiosi sunt iusti,
 uti debent esse, cogitatio illorum de-
 bet esse apud altissimum, proindeque
 excelsa. Si denique Religiosi sunt tracti
 à Christo exaltato à terra, cogitationes
 eorum debent esse exaltatæ seu excelsæ.
 Per cogitationes verò hic non soli actus
 intellectûs intelliguntur, sed etiam
 actus voluntatis, & resolutiones he-
 roicæ, quas ad tria capita reduco,
 nempe ad *agere*, ad *pati*, ad *omitte-*
re.

Primum caput excelsarum cogitatio-
 num, à Filiis Dei haberi solitarum,
 est. *Agere*, hoc est. 1. Elicere desideria
 ardentia, & insatiabilia, tolerandi in-
 jurias, probra & omnis generis adver-
 sitates: hoc desiderium in Christo Filio
 Dei totâ vitâ perdurabat, quod colli-
 gunt SS. Patres ex verbis ejus, *Luc. 2.*
Baptismo habeo baptizari, & quomodo con-
ctor, usque dum perficiatur! Desideria ita-
 que prædicta sunt cogitationes Filio-
 rum Dei excelsæ, utpote in Christo Fi-

lio Dei sublimatae & deificatae. 2. Gloriarī in Cruce Domini nostri Jesu Christi, hoc est, gaudere, & honori ducere omnes despectus, contemptus, injurias, persecutiones, &c. Gloriationem hanc esse excelsam Filiorum Dei cogitationem, probāvunt Fratres Domini JESU, Apostoli, qui *ibant gaudentes à conspectu Concilii, quòd digni essent pro nomine JESU contumeliam pati.* 3. Peculiariter affici inimicis, omnibusque, qui aliquando molesti exstiterunt, ferventi charitate eos diligere, gratias singulares eisdem à Deo expetere, & omne malum ab illis, & oratione & re, depellere conari. Hæc cogitatio verè est excelsa, quia à Filio Dei pro crucifixoribus orante in Cruce est exaltata. 4. Statuere seipsum centrum odiorum totius mundi, maledictorum, calumniarum, detractorum, cruciatorum, cum tota intensione, & duratione eorum. Et hæc cogitatio excelsa est; superat enim totum mundum, totamque naturam, usitata Filio Dei, qui pro nobis factus est maledictum. 5. Velle alienos defectus sibi attribui; sub nomine suo vulgari; excusationes suas non recipi; à Superioribus damnari & puniri; ex meris suspicionibus, sinistris relationibus, confictis conjecturis traduci, & tandem facere omnes absolutos famæ suæ Dominos, quantum in se est, nul-

loque modo ad restituendum obligatos. Excelsam hanc cogitationem esse, probat seipso Filius Dei, mortuus propter peccata nostra, accusatus ex confictis criminibus, damnatus, &c. 6. Contentissimum esse quovis etiam ignominiosissimo, molestissimoque officio, à Superioribus injuncto, omni item loco, Superiore, cubiculo, &c. Sicut Filius Dei contentus fuit permolesto circa peccatores salvandos officio, latibulo Ægypti, & Nazarethano; contentus autem Præsidibus, quamvis sceleratis, suisque persecutoribus.

Alterum caput, excelsarum cogitationum Filiis Dei usitatarum, est, pati crucces omnis generis, & à toto universo; pati omnes permissiones Dei; omnes omnium dæmonum insectationes; omnes omnium hominum injurias; pati in corpore & anima, in fama, & quibusvis aliis bonis; pati per linguas, calamos, suspiciones, judicia, murmurationes, irrisiones, &c. pati autem innocenter, sine murmuratione, sine appetitu vindictæ, etiam à Deo faciendæ; pati quamdiu libuerit Deo. Caput hoc excelsarum cogitationum summum obtinuit gradum in Filio Dei passo in carne nostra, ad cujus imitationem hortatur nos primus ejus in terris Vicarius. 1. *Petri 4. Christo passo in carne & vos eadem cogitatione armamini.* Per talem cogitatio-

nem , resolutionemque citissime ad præaltum perfectionis fastigium pertingitur , juxta effatum S. P. N. Ignatii , qui Patri Hieronymo Natali quærenti , quâ viâ citò ad perfectionem venire posset ? respondit : *si eum , Dei beneficia , multa pati contingeret* : Quæ verba , fundens lachrymas S. Pater dixit Patri Natali , & is postea Fratri nostro Paulo Cicotto , viro integerrimo , qui idem retulit R. P. Lancicio , ut ipse scribit in *Opusc. oct. coll. c. 22.*

Tertium caput excelsarum cogitationum , in Filiis Dei reperiri solitarum , est , *omittere* , seu negligere , hoc est. 1. Nullam laudem aut gratitudinem ab ullo , pro quacunque re , sperare , desiderare , aut de ea oblata complacere. 2. A nullo ex Superioribus , æqualibus & inferioribus , ullam suâ rationem respectumque ob ætatem , officia , merita haberi velle. 3. A nullo hominum consilia sua , intentaque probari velle. 4. Apud nullum hominem gratiam aucupari , quærere , curare , nolleque , ut ulla creatura se amet , sed potius omnes oderint , in doloribus suis gaudeant ; gemitus suos non curent. 5. Silere in delationibus & accusationibus , nec se excusare ullo modo , nisi in damnum gloriæ Dei , bonique communis cedat. Nunquam item afflictiones suas ulli exponere , nec desiderare , ut innocentia

sua ab aliis sciatur. 6. Ab omni officio etiam & actione, in ipsa ultima manûs etiam impositione, ad nutum Superioris statim recedere etiam cum ignominia, & aliorum insultatione. 7. Sibiipsum non compati, nullumque dolorem promere. 8. Nullam commoditatem ex ulla creatura quærere. 9. Nihil coram alio in laudem suâ narrare, sed penitus se & sua nescire velle. 10. Nunquam inquirere de appellatione suâ ad aliquod officium, & nescire omnia ad se non pertinentia. Tales omissiones & neglectus fuerunt in Filio Dei, qui non solum neglexit, sed etiam exinanivit semetipsum: cujus altissimo exemplo adjungo, exiguae appendicis instar, id quod legi in manuscriptis Patris Gasparis Druzbecki, de P. Laurentio Susliga, celebri olim Concionatore, qui cum à quodam Provinciali ex cathedra Leopoliensi, in qua coeperat concionari, amotus fuisset, & missus esset Luceoriam ad idem officium, eamque humiliationem, ut illi à quibusdam insultabatur, moderato ac Religioso animo tulisset, in eo ipso loco à Deo maxime exaltatus, & tam regno, quam Societati ostensus fuit; cumque ex illo loco esset abiturus, vidit in somnis B. Virginem cum puero Jesu. Qui ait illi: *Pete à me, quidquid vis: tum ille Mi Domine, quid petam aliud, quàm ut tecum sim in ater-*

num! repondit puer JESUS: Eris: ait ille; Domine, non satis credo, nam sum miser peccator: tum Dominus JESUS: Do tibi, inquit, manum meam, quod futurus sis mecum in æternum: Apprehendit ille manum sanctissimi Pueri, & evigilavit. Hæc ex ipso Patre Laurentio audivit P. Gaspar 1623. 27. Novemb. Godovii, ubi simul manebant tempore pestis Lublinensis, & loquebantur de illo genere viæ & vitæ spiritualis, quod *negligentia* appellatur; quæ est cogitatio Filiorum Dei, seu eorum, qui cum JESU Filio Dei futuri sunt in æternum. Dum, Religiofe, cogitationes has legis, ita lege, ut eas habeas, si Filiis Dei vis adnumerari.

DIEI SEXTÆ

MEDITATIO III.

*De eligendo vitæ perfectæ, in
Religione, statu.*

Modum electionis faciendæ proponit
S. P. N. sub finem Hebd. secundæ.

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. Ut in Med. prima, diei primæ.

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo

gratiam, vivendi in numero perfectorum Dei servorum.

PUNCTUM I. Alloquere Dominum Deum tuum. *Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi?* Et considera beneficia Dei innumera, quæ tibi præstitit Deus ab instanti vocationis tuæ ad Religionem ad hoc usque tempus; ea beneficia nemo melius nōsse potest, quàm tu ipse. Expende finem, ad quem vocatus es; adduc in memoriam media salutis, quibus in Religione abundas, ita ut neminem incusare possis ob tuam à fine tibi præfixo deviationem, nisi teipsum, non utentem vel malè utentem mediis. De his ergo coram Deo te accusa, cum proposito emendationis.

II. Dic Domino cum Ezechia, *Isa. 38.* *Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ.* Et statue ob oculos tuos in conspectu Dei, vitam tuam hactenus in Religione transactam. Vide, quos fructus, vel potius quæ damna hujus vitæ habeas? quàm indies elongeris à perfectione? quàm vicinus sis lapsibus gravibus? Immo quàm dubius, ne in eis sis? quàm Christo, & regulis tuis difformis? &c. Ideone te Deus vocavit ad hunc statum? confundere coram Deo, & dole.

III. Audi Deum dicentem, *Isa. 48.* *Servus meus es tu Israël, &c. in te gloriabor.*

Et considera, quanta sit honestas, utilitas & suavitas exacti servitii divini, non solum coram Deo & conscientia propria, sed etiam coram externis. Quanta hinc erga Deum fiducia? quanta pax mentis? quanta securitas in vita? & morte? quanta communitatis ædificatio? quanta gratiarum, benedictionum, protectionisque divinæ assiduitas? quanta æternæ beatitudinis certitudo? his bene expensis, ita cum animo tuo ratiocinare.

1. Si quis te consuleret, cui optimè velles, quānam ratione in Religione vivere deberet, quid illi suaderes? hoc ergo suade, & persuade tibi, ne dicatur tibi: qui alium doces, cur teipsum non doces?

2. Si mors nunc ingrueret tibi, qualem in Religione vitam vixisse velles, qualem vixisse nolles? nunc ergo dum tempus est (& quantum sit, non nōsti) illam elige, istam negligere.

3. Si jam in iudicio Dei staturus esses, qualem vitam vixisse velles? qualem tibi apud iudicem & Assessores ejus profuturam, & qualem obfuturam censes? hanc ergo relinque, illam delige.

4. Quid à te factum voles, quando in Purgatorii flammis ardebis? quid factum voles, quando ad conspectum dignissimi omni amore Dei venies bea-

tificatus? poenitebit te, tanto bono, tantæ dignitati, Deo, tam abjectè servivisse. Quid factum voles inter tot millia perfectissimorum Dei fervorum constitutus? hoc, si sapis, nunc facito.

5. Frivolæ sunt causæ, quæ te à perfectæ vitæ studio in Religione remorantur; hæ enim sunt. 1. Horror difficultatum, vincendi quæ se. 2. Horror vigilandi super se. 3. Metus privandi se levibus solatiis. 4. Metus displicendi aliis, similibus tibi in neglecta vita. 5. Metus linguarum iridentium & carpentium, quod te illis non accommodes. Hæc & similia, vide, an tibi in articulo mortis, & coram iudice Deo, sint suffragatura? quid respondebis Christo dicenti: Hæcne tanti erant, ut me, qui tanta tibi feci, his postponeres? In fine fac particularia proposita.

In COLLOQUIO dic: Fons omnis perfectionis, Domine, qui dedisti velle, da & perficere! Demum Pater, Ave, & Anima Christi.

